

Ona vide školjke i nebo, plivaju nazad
bio sam svako - ko me bio u detinjstvu, znate
bio sam svako, ona tonu
i ne boje se vode: tako ti i ja, Ira
ne bojimo se događaja
zato što smo od njih spleteni
od njih satkani tako, da ruka Gospodnja
ama šta tamo Njegova
ruka - prst najlepših njegovih sluškinja
ne bi umeo, taj najtanji prst
da razmrši naš konac: uđi u moje predele
daj da uđem u tebe
i to je sve
ništa više
i baba je govorila: to je sve, više ništa.

Andrej Dmitrijev

STIHOVI I MUCALICE

***

Okićen suzom
Sići ću u potok
A niz potok do mora
Nadomak
Neću da budem uhvaćen
Da me posle ščija
S kuvanim lukom
Prstima žderu

Uz to, nije lako
Na kuki visiti
Lepše je svakako
U ribnjaku sniti

Ma koliko da je
Duga uzica
Neko će povući
I večnaja tmica

A njega, šarana nizašto
I decu malu ima
I nikom ne učini zlo
Nije se žalio, prekorevao

Al naređen je hitan uslov
Nedostaju zemlji karaši
Uloviše šarana gotov je
Izdiše i trune, visi

Na vrhu kuke dugačke
Sećajući se rodne kuće

Eh šarane šarančiću
Mirisom u nos što udaraš
Lepotane i plemiću
Ti na voblu zaudaraš!

I zašto tebe tako!
I ko tebe tako!
Kad bih ga ja znao
Ja bih ga nazvao... ne znam kako!

to je to

***

Nikolajevski putem
sam išao
Pokušavao sam bar nešto pronaći
uzalud
odlično sam znao
da put je le...
... njin...
... grad...
... ski...
baš tu evo tu
naravno krajnji
ne do Ni... ko... laja
i modri isplaziv jezik
trčala je psina zla lajala lajala

***

na in
na ins
na ins
i sti
ra nje
dru gih
ne kih
li ca
sav la
đu jem
ra sto
ja nja
ne ja

***

ne o
ne os
ne osv
ne osvr
ću či
se na
na zad
na zad
na zad
nje šu
me vrt
ov e
pu te
ve dra
ga mi
mes ta
ne sto
jed no
već jed
no mes
to naj
dra že
grad moj
mos kva
to je to mes To

(Sa ruskog preveo Novica Janjušević)